

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Co/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	1321098214
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1321098214.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Dušana Čimu a sudcov JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jána Šikutu, PhD. v exekučnej veci oprávneného Krajského súdu v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 10, IČO: 00 215 759, proti povinnej N: RV s. r. o. Výdrany, so sídlom vo Výdranoch, Družstevná 1007, IČO: 36 233 323, o vymoženie 72,27 € a trov exekúcie, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. E 1321098214, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. apríla 2018 sp. zn. E 1321098214, EX 512/17, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a .

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež len „krajský súd“) uznesením z 13. apríla 2018 sp. zn. E 1321098214, EX 512/17 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie Krajského súdu v Bratislave, justičná pokladnica, vedeného (správne „vedenej“ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) pod sp. zn. Er 1321098214. Povinná svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnila tým, že svoju povinnosť splnila a vymáhanú pohľadávku uhradila pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie, z ktorého dôvodu súdny exekútor nemá nárok na trovy exekúcie (a žiada tak o odblokovanie bankového účtu, ktorý jej súdny exekútor blokuje neoprávnene). Krajský súd v napádanom uznesení vychádzal zo zistenia, že povinná si svoju povinnosť splnila až po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, čoho dôkazom bol doklad pošty - e-kolky o neuhradenej pohľadávke v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý je listinným dôkazom v spise povinnej. Povinná prejavila snahu o vyplatenie vymáhanej pohľadávky prostredníctvom Poštovej banky, platba však bola vykonaná s nesprávnym variabilným symbolom. Na základe žiadosti oprávneného bola platba prevedená na účet krajského súdu 21. decembra 2017, uhradená však bola iba vymáhaná istina vo výške 72,27 €. Účinky splnenia pohľadávky nastávajú až vtedy, keď sú pohľadávka a aj trovy exekúcie pripísané na účet súdneho exekútora a irelevantné je tvrdenie povinného, že uhradenie pohľadávky pred doručením upovedomia o začatí exekúcie spôsobilo zánik nároku súdneho exekútora na trovy exekúcie. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného

poriadku) v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „E. p.“) doručením poverenia na vykonanie exekúcie poverenému súdnemu exekútorovi sa začína exekúcia, v posudzovanom prípade exekúcia začala 2 mesiace pred momentom pripísania vymáhanej pohľadávky na účet oprávneného, ktorá v čase udelenia poverenia uhradená nebola a až do uhradenia trov exekúcie povinnou preto nie je daný žiaden z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 E. p.

2. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie povinná (ďalej aj „odvolateľka“) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e) a f) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z. z., ďalej tiež len „C. s. p.“), t. j., že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhla, aby odvolací súd napádané uznesenie zmenil tak, že exekúciu zastavuje. Zotrvávala na argumentácii, že ak vymáhaná pohľadávka bola dobrovoľne uhradená ešte pred doručením jej upovedomenia o začatí exekúcie, súdny exekútor nemá nárok na úhradu trov exekúcie. Platba bola vykonaná na správny účet krajského súdu a nie je pravdou, že by platby nebolo možné spárovať pre nesprávne variabilné symboly.

3. Oprávnený odvolací návrh nepodal.

4. Odvolanie v prejednávanej veci bolo podané za účinnosti C. s. p., a to 4. mája 2018, preto odvolací súd pri prejednaní odvolania postupoval podľa tohto procesného predpisu. V danom prípade je predmetom konania (exekúcie) vymáhanie súdnej pohľadávky z rozhodovacej činnosti a inej činnosti súdov v zmysle § 2 písm. a) zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „zákon č. 65/2001 Z. z.“), keďže ide o vymáhanie pohľadávky na náhradu trov konania štátu, vzniknutých v konaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 23Cb/8/2013 a prisúdených rozsudkom takéhoto súdu z 26. marca 2014 č. k. 23Cb 8/2013 - 498 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2015 sp. zn. 3Cob/141/2014. Krajský súd v Bratislave (ako právnická osoba, nech aj v prípadoch súdov vo všeobecnosti bez výslovne priznaného takéhoto statusu), reprezentovaný Justičnou pokladnicou ako jeho výkonným orgánom na vymáhanie súdnych pohľadávok s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, teda len organizačnou zložkou súdu bez vlastnej právnej subjektivity (§ 4 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z. z.) bol súdom prvej inštancie vecne a miestne príslušným na konanie v tejto veci (navzdory diskutabilnému zneniu § 7 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z., nie celkom súladnému s už spomínaným § 4 ods. 3 rovnakého zákona, ktoré by pri jeho izolovanej interpretácii mohlo navodzovať i dojem samostatného oprávnenia Justičnej pokladnice konať a vystupovať v konaniach pred súdmi).

5. Odvolanie povinnej smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval ako súd prvej inštancie určený zákonom na správu a vymáhanie súdnych pohľadávok podľa § 3 ods. 3 a § 4 ods. 1 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok. Odvolaním je teda napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 C. s. p. konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo a pretože aj v tomto prípade sa tak stalo ešte pred nadobudnutím účinnosti C. s. p. (7. júna 2016), určená tým bola zároveň tiež funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie prípadných odvolaní proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie ako súdu odvolacieho (v tejto súv. por. tiež § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku - zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, zrušeného práve s účinnosťou od 1. júla 2016 v rámci rekodifikácie slovenského civilného procesu).

6. Najvyšší súd preto ako súd odvolací prejednal vec podľa § 355 a nasl. C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie povinnej treba odmietnuť.

7. Podľa § 357 C. s. p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na

nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 a o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

8. V prejednávanej veci odvolanie smeruje proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Nejde teda o žiadne z uznesení podľa ustanovenia § 357 C. s. p. Osobitne sa tu žiada zdôrazniť, že nejde o prípad podľa § 357 písm. a) C. s. p., pretože podľa tohto zákonného ustanovenia sa odvolanie pripúšťa len proti uzneseniu súdu o zastavení konania a nie aj proti uzneseniu o jeho nezastavení (čo znamená, že odvolanie nie je prípustné, ak bol síce podaný návrh na zastavenie konania, resp. v exekučnej veci po udelení poverenia už bežiaciej exekúcie, avšak súd takémuto návrhu nevyhovel).

9. Podľa § 386 písm. c) C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

10. Vzhľadom na už uvedené možno uzavrieť, že odvolanie v danom prípade bolo podané proti uzneseniu, ktoré nie je ani jedným z uznesení podľa § 357 C. s. p., proti ktorým po-danie odvolania zákon pripúšťa. Najvyššiemu súdu preto neostávalo iné, než odvolanie povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. apríla 2018 sp. zn. E 1321098214, EX 512/17 ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odmietnuť.

11. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C. s. p., § 256 ods. 1 a čl. 17 Základných princípov C. s. p., keď výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavini-la povinná a oprávnenému v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (v ktorých prípadoch i za použitia judikátu R 72/2018 treba považovať za odporujúce procesnej ekonomike, aby sa aj tu trvalo na zákonomnom pravidle rozhodovania najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne ešte i o výške náhrady).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nemožno podať odvolanie. Možno proti nemu podať dovolanie a to v lehote v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie aj ďalšie podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, ktorá povinnosť tu nie je, ak dovolateľ má zamestnanca alebo člena, ktorý za neho bude konať a ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.